

27 И "дойде по спущеніе-то на Духа въ храмътъ; и когато родители-тѣ внесохъ отро-
ческо-то Іисуса, да сторять за него по обы-
чаю на законъ-ть, Той го прія на раждѣ-
29 тѣ си, и благослови Бога и рече: "Нынѣ
отпущаш рабъ-ть си, Владыко, споредъ
30 рѣчъ-тѣ си, съ миромъ; Защото "видѣ-
31 хъ очи-ть ми твоето спасеніе, Което си
приготвилъ прѣдъ лице-то на всички-ть
32 народы; "Свѣтъ за просвѣщеніе на язы-
33 ници-ть, и слава за твой-ть народъ Из-
раиль. А Йосифъ и майка му чудѣхъ ся
34 за това що ся казуваше за него. И bla-
гослови ги Симеонъ, и рече на майка му
Маріамъ: Ето тойзи лѣжи ^{за} паданіе и
35 за вѣставаніе на мнозина въ Израиль, и
бѣлѣгъ за противорѣчие; А ^{на} самъ
тебе мечь ще прониже душа-ть ти; за
да ся открыйтъ помышленіе-та на много-
го сърдца.

36 Имаше и ^иѣко си Анна пророчица, дъ-
щеря Фануилева отъ племе-то Асираво;
тя бѣше на възрастъ много остарѣла, и
живѣла бѣ съ мажа си седмъ години
37 отъ дѣвство-то си; И тя бѣше вдовица
како на осмдесет и четири години, която не ся отдалечаваше отъ храмъ-ть дѣ-
то "ноща и дена служаше Богу въ посты
38 и молитвѣ. И тя като пристъни въ исто-
то врѣме, славословише Бога, и говори-
ше за него "изъ всички които ожидахъ
39 искупленіе-то въ Іерусалимъ. И като
свршихъ всичко споредъ законъ-ть Го-
сподень, върнихъ ся въ Галилея, въ
40 градъ-ть си Назаретъ. "А дѣте-то расти-
ше и укрѣпляше ся духомъ, и ся ис-
пълнише съ мудростъ; и благодать Божия
бѣ на него.

41 И ^иходѣхъ родители-тѣ му всякъ-
динъ въ Іерусалимъ за празникъ-ть на
42 пасхъ-тѣ. И когато станахъ той на два-
надесетъ години, като възлѣзохъ по обы-
43 чау въ Іерусалимъ за празникъ-ть, И
като искарахъ дни-ть ^{на празникъ-ть}, и
се вращахъ, дѣте-то Іисус останахъ <sup>на-
задъ</sup> въ Іерусалимъ; и не усѣти Йосифъ и
44 майка му. И понеже мысляхъ да е съ
дружина-та, изминихъ единъ денъ пѫть,
и търсѣхъ го между родини-ть и по-
45 знаници-ть си; И като го не намѣрихъ,
върнихъ ся въ Іерусалимъ да го търсятъ:
46 И сѣдѣлъ три дни намѣрихъ го въ храмъ-ть
сѣдѣжалъ между учителите-ть, та ги слуша-
ше и попутуваши ги. И всички които го
7 чуяхъ ^иудивлявахъ ся на разумъ-ть и
48 на отговоры-ть му. И като го видѣхъ,

смаяхъ ся: и рече му майка му: Сынъ-
ко, що ни стори така? Ето баща ти и
49 азъ много оскърбени та търсихъ. И
рече имъ: Защо да мя търсите? не знае-
50 ли, че "требва да съмъ въ това което
51 принадлежи на Отца ми. А тѣ ^ине разу-
мѣхъ рѣчъ-тѣ, които имъ рече. И слѣ-
зе съ тѣхъ и дойде въ Назаретъ; и по-
коряваше имъ ся. А ^имайка му съхраня-
ваше всички тѣзи иѣща въ сърдце-то си.
52 А ^иИисусъ успѣваше въ мудростъ, и
възрастъ, и благодать прѣдъ Бога и че-
ловѣци-ть.

ГЛАВА 3.

1 А въ петнадесетъ-тѣ години на владѣ-
ніе-то на Тиверія Кесарія, когато Понтий-
ски Пилатъ бѣ управителъ на Іудеѣ, а
Иродъ четверовластникъ въ Галилеѣ, и
Филиппъ братъ му четверовластникъ въ
Итуреѣ и въ Трахонитскъ-тѣ странахъ, и
Лисаній четверовластникъ въ Авилийѣ,
2 ^ивъ врѣме-то на Архіереи-ть Ананъ и
Каїафъ, слово Божие быде къмъ Йоанна
3 сына Захаріна, въ пустынѣ-тѣ: И ^идой-
де по всички-тѣ странахъ около Йорданъ,
та проповѣдуваше кръщеніе-то на покая-
4 ніе ^иза прощаваніе на грѣхове-тѣ. Както
еписано въ книжъ-тѣ на словесата на
Йсаїй пророка, който казува: "Гласъ
на единого, който выка въ пустынѣ-тѣ;
Пригответе пѣтъ-ть Господень, правы
5 правѣте негови-ть пѣтеки. Всяка долни-
наше ся напълни, и всяка гора и хълмъ
ше ся сниши, и криволици-ть ще станжъ
6 правы, и неравни-ть пѣтица гладки; И
всяка пльть ще види спасеніе-то Божие."
7 И тъй говориша на народы-то които идѣ-
хъ да ся кръстятъ отъ него: "Рожъ-е-
хиднини, кой ви обади да побѣгнете отъ
8 бѫдѫці-ть гиѣвъ? Сторѣте проче плодо-
9 дово достойни на покаяніе-то; и не нач-
нувате да думате въ себе си: Отца
имамъ Авраамъ; защото казувамъ ви, че
Богъ може отъ тѣзи каменіе да въздиг-
10 не чада Аврааму. А и сѣкъра-та вече
лѣжи при коренъ-ть на дръвя-та; и тъй
11 ^ивсѧко дръво което не прави добръ плодъ,
отсича ся и въ огнь ся хвърля,

10 И пытахъ го народи-ть, и говориахъ:
11 Проче ^ищо да правимъ? А той отго-
вори и рече имъ: "Който има двѣ дръхи
12 нека даде на тогози който иѣма; и който
има храна нека прави такожде. ^иДойдо-
хъ и мытари да ся кръстятъ, и рекохъ

^и Мат. 4; 1.^и Бъг. 46; 30. Фил. 1; 23.^и Иса. 52; 10. Гл. 3; 6.^и Иса. 9; 2; 42; 6; 49; 6; 60;
1; 2, 3. Мат. 4; 16. Дѣян. 18; 47; 28; 28.^и Иса. 8; 14. Осия 14; 9. Мат.

21; 44. Рим. 9; 32, 33. 1.

Кор. 1; 23, 24. 2 Кор. 2;

16. 1 Пет. 2; 7, 8.

^и Дѣян. 28; 22.^и Псал. 42; 10. Йоан. 19; 25.^и Дѣян. 26; 7. 1 Тим. 5; 5.^и Мар. 15; 43. Ст. 25. Гл.
24; 21.^и Гл. 1; 80. Ст. 52.^и Иса. 23; 15, 17; 34; 23.^и Втор. 16; 1, 16.^и Йоан. 7; 28. Мар. 1; 22. Гл.

4; 22, 32. Йоан. 7; 15, 46.

^и Йоан. 2; 16.^и Гл. 9; 45. 18; 34.^и Дан. 7; 28. Ст. 19.^и 1 Пар. 2; 26. Ст. 40.^и Йоан. 11; 49, 51. 18; 13.^и Дѣян. 4; 6.^и Мар. 3; 1. Мар. 1; 4.^и Гл. 1; 77.^и Йоан. 40; 3. Мар. 3; 3. Мар.^и 1; 3. Йоан. 1; 23.^и Гл. 98; 2. Иса. 52; 10.^и Гл. 2; 10.^и Мат. 3; 7.^и Йоан. 7; 19.^и Дѣян. 2; 37.^и Гл. 1; 41. 2 Кор. 8; 14.^и Йак. 2; 15, 16. 1 Йоан. 3; 17. 4; 20.^и Йоан. 21; 32. Гл. 7; 29.